

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

Disputatio XXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

sumus, & utrunq; non rectè, itemq; in actionibus est nimium, parum, mediocre, idè virtus in mediocritate versari ab Arist. dicitur.

63. Majus illud ὑπερβολὴ excessus dicitur, minus ἄλλειψις defectus, quæ vitia duo extrema sunt virtuti contrariè opposita.

64. Virtutem consequitur cōscientia tranquilla, honesta animi delectatio, & voluptas non declinans à mediocritate, ac deinde perpetua constansq; secundum virtutem actio & operatio, in qua Aristoteles summum hominis politici bonum & felicitatem constituit.

DISPUTATIO XXV.

Ethica Platonica theses,

DE SUMMÒ BONO.

FELICITAS seu beata vita nec in otiosa contemplatione sapientiz, nec in otiosa virtutis notitia collocanda est.

1. Sed ejus τελείωσις consistit in ἐνεργείᾳ & efficacitate.
3. Aristoteles beatam hominis vitam omnibus numeris cumulatam tribus bonorum generibus definit: etsi τὰ πρωτεῖα actioni virtutis tribuat.
4. Sit hæc mundana felicitas, quæ exiguis hujus vitæ spatii & terminis circumscribitur.

5. Plato

5. Plato non adhærescens in humana, sed divinam potiùs & cœlestem quandam beatitudinem spectans, verè summum bonum agnoscit *συμμετοχῶν ἢ κοινοῦν τὸ θεῶν*, seu *ἐμοι- ἔδχ τῷ θεῷ εἰς ὅσον δύναται*, hoc est, Deo quam simillimum reddi, seu Deo assimilari, quoad ejus fieri potest.

6. Illam autem similitudinem (ne quis putet eam consistere in phantastica Theoria, & inani minimeq; efficaci cognitione) definit in Theæteto, justitia & pietate erudita atque sapiente. Ac disertè ait, cognitionem Dei esse *σοφίαν καὶ ἀληθινὴν ἀρετήν*.

7. Hanc *Εὐδαιμονίαν* in hac quidem vita incoctam, sed in altera vita plenam & *ικανωτάτην* rectè statuit.

8. Quo fit, ut in 6. de Rep. Ideam Boni esse summum bonum pronunciet.

9. Hæc Idea est omnium rerum causa *δημιουργοῦσα, αὐτοδὴν, αὐτοαἰ, αὐτοαγαθὴν*, cujus augusta majestas, qualis sit, cognitionis naturæ terminos, cujus essentia omnem rerum creaturarum naturam dignitate & virtute, longè lateq; exuperat.

10. Hoc summum bonum Deum ipsum interpretamur. Is summum nostrum est bonum : quatenus ad nos ejus dimanant rivuli : quatenus sumus ejus participes : quod fit, cum animus noster bono illo informatur,
hoc

